අභාග්‍යයට කර ගැසූ පළමු නිළි රුජිනා

මෙරට සංස්කෘතික ක්ෂේත්‍රය තුළ නිළියක වශයෙන්ද අසහාය ගායිකාවක වශයෙන්ද, රුක්මණී දේවී නමැති කලාකාරිය සම්බන්ධයෙන් මෙරට ජනතාව තුළ පවතින්නේ අසමසම ප්‍රතිරූපයකි. පනස් පස් වසරක් වූ ඇගේ ජීවිත කාලයෙන් පුරා තිස් පස් වසරක් මුළුල්ලේම ස්වකීය අපූර්ව ගායන ශෛලියෙන් හා රංග රටාවෙන් මුළු මහත් ජනතාවක්ම පිනවීමට තරම් ප්‍රතිභාවකින් යුක්තවීම යථෝක්ත ප්‍රතිරූපය ගොඩ නැංවීම කෙරෙහි ඉවහල් විය.

වයස දහතුනේ දී පමණ එච්.ඩබ්.රූපසිංහ සමඟ 'සිරිබුද්ධ ගයා විහාරේ' ගීතය ගයමින් ගායිකාවක ලෙස ප්‍රථමවරට සිය අපූර්ව කට හඬ අවදි කළ රුක්මණී අනතුරුව ගායිකාවක වශයෙන්ද ග්‍රැමපෝන් ගී යුගය ද, වේදිකා නිළියක වශයෙන් මිනර්වා යුගය ද පසු කරමින් 1947 දී ප්‍රථම සිංහල කථා නාද චිත්‍රපටය වූ 'කඩවුණු පොරොන්දුව' තුළින් අපේ සිනමාවේ මුල් යුගයට ද දායක වූවා ය. එතැන් පටන් තිස් වසරක් මුළුල්ලේ ඇගේ රංගන දායකත්වය ලැබූ සිංහල චිත්‍රපට ප්‍රමාණය අනූවක් විය. එයිනුත් පුරා විසි වසරක් තිස්සේ ඇය රිදී තිරයෙහි 'අමරණීය' පෙම්වතිය ලෙස දස වසරක් තුළ මවක ලෙස ද ප්‍රේක්ෂක හදවත් අරක් ගත්තාය.

මිනර්වා නාට්‍ය සම්ප්‍රදාය අනුව දකුණු ඉන්දියාවේ මදුරාසියේ චිත්‍රාගාරවල උපත ලැබූ ලාංකේය සිනමාවට ස්වකීය ජන්මයෙන් උරුම කරගත් අභව්‍ය ස්වරූපයෙන් බැහැරවීමට දිගු කලක් ගත වූ අතර එතෙක් චිත්‍රපට නමින් සෙලෝලයිඩ් පටවලට නැංවුණු අද්භූත පුවත්වල ආ 'ප්‍රේම රාජිනියන් ගේ චරිතවලට පණ දීමේ අභාග්‍යයට කර ගසන්නට සිදුවූයේ රුක්මණීට ය. එකල සමස්ත සංස්කෘතික නිර්මිතය තුළ බලපැවැත්වුණු ගැහැනිය පිළිබඳ මිත්‍යා සංකල්ප මූර්තිමත් කරවමින් චිත්‍රපටවල ප්‍රධාන චරිත බවට පත්වුණු ඊනියා 'උතුම් ස්ත්‍රීන් ' හා 'පාපතර ස්ත්‍රීන් ' මැවීමේ අභාග්‍යයට කර ගසන්නට වූයෙන් රුක්මණීට සිදුවූයේ ගීත කියමින් හඬා වැලපෙන්නට ය.ජීවිතයේ කිසි දිනෙක පෙම්වතියකගේ මුවට නොනැඟෙන සංවාද පුනරුච්චාරණය කරන්නට ය.රුක්මණීට එසේ පුනරුච්චාරණය කරන්නට සිදු වූ සංවාද, කෙබඳු දැයි පිරික්සීම සඳහා 'කඩවුණු පොරොන්දුව, චිත්‍රපටයේ රංජනී ගේ චරිතයට පණ දුන් ඇගේ මුවට නැංවුණු එක් සංවාදයක් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමු.

'සැමිසන් ! ආලය නමැති රසවත් මුද්‍රිත පානය ප්‍රථම වරට පානය කළේනුඹගේ හෘදය නමැති පාත්‍රයෙන් පමණයි. ඉතිං එම පාත්‍රයට පයින් ගසා මගේ පියාගේ සොහොන් ගේ සිපාචාර කර වූ පොරොන්දුව ඉෂ්ට නොකළොත් ඇත්තෙන්ම මේ ආලෝකමත් මුළු පෘථිවියම ශෝකය නමැති අන්ධකාරයේ ගිලී යයි. මල් ප්‍රබෝධ නොවේ. චන්ද්‍රයා හා තාරකාවෝ ශෝකය නමැති කළු වලාකුළින් වැසී යයි.'

මෙබඳු ප්‍රේමලාප ඇද බාමින්, දුකේදිත් සැපේදිත්, ගී ගයමින් සැරිසරන්නට වූ රුක්මණී දේවියට සැබවින්ම රංගනය පිළිබඳ ඈ තුළ පැවැති නිපුණත්වය නිසිලෙස උරගා බැලීමේ අවස්ථාව අහිමි විය. මෙසේ සිනමාවේ මුල් යුගය තුළ පැවති පසුගාමී තත්ත්වය හමුවේ අත්තටු විහිදා පියඹා ගත නොහැකි කිරිල්ලියක සේ සිරිගතව සිටි රුක්මණී කාලයත් සමඟ වියපත් වූයෙන් තව දුරටත් පෙම්වතිය ලෙස පෙනී සිටීමේ වරම අහෝසි වූයේ ය. මේ වනවිට ලාංකේය සිනමාව හැම අතින්ම හැදුණු වැඩුණු දරුවකු බවට පත්ව සිටිය ද රුක්මණීගෙන් නිසි ඵල ලබන්නට නව සිනමාවේ පුරෝගාමීන්ට පවා නොහැකි විය. කාලයත් සමඟ වියපත්ව සිටි ඈ ඉන්පසු සිනමාවේ මව ලෙස යළිත් සිරකාරියක වූවා ය.මේ ආකාරයෙන් රුක්මණී මිය යන තුරුම ඇයට ස්වකීය රංග කුසලතාවයෙන් නිසිඵල ලබා ගත නොහැකි විය.

රුක්මණී දේවිය පිළිබඳ අසමසම ප්‍රතිරූපයක් ජනතාව තුළ ඇති වී තිබීම කෙරෙහි බලපෑ ප්‍රධාන සාධකය, ගායිකාවක වශයෙන් ඇය පළ කළ අප්‍රමාණ ප්‍රතිභාව යයි මම සිතමි. අතිශය සංවේදී කටහඬක් හා ස්වාධීන ගායන ශෛලියක් ඈ සතුවිය. රුක්මණීට බොහෝ විට ගායනා කිරීමට සිදුවූයේ හින්දි හා ද්‍රවිඩ ගී තනුවකට අනුව ලියැවුණු අනුකාරකවාදී, භාවාතිශය ප්‍රේමාලාප රැගත් ගීත වුව ද ඇගේ සුමධුර හඬ සහෘදයා ඇද බැඳ තබා ගන්නට තරම් සමත් විය. ඇගේ සෑම ගීතයක්ම යටින් දිව යන සිහින් ශෝකී රාවය ඇගේ ආධ්‍යාත්මයේ වැලපිල්ලක් බඳු ය. ඇගේ ගායන ශෛලිය තුළ පැවැති සුවිශේෂත්වය ද එයයි. ගායනය පිළිබඳව හා සංගීතය පිළිබඳව කිසියම් ශාස්ත්‍රීය හැදෑරීමක් කිරීමේ පරිසරයක් ඈ වටා පැවතියා නම් ඇය අන්තර්ජාතික කීර්තියට ලක්විය හැකිව තිබූ විශිෂ්ටතම ගායිකාවක වීමේ භාග්‍ය ලබන්නට ඉඩ තිබුණු බව මෙරට ප්‍රවීණ සංගීතඥයන්ගේ පොදු මතයකි.

ආචාර්ය ජයදේව උයන්ගොඩ සඳහන් කරන පරිදි 'ගායිකාවක වශයෙන් ඈ නියෝජනය කළේ ආනන්ද සමරකෝන් යුගයට අතර මැද තිබුණු එක්තරා අතර මැදි සහ පරිහානි යුගයකි. ඈ වේදිකා නාට්‍යයට පිවිසියේ සිංහල වේදිකා නාට්‍යය කිසිදු කලාත්මක ගුණයකින් හෝ ස්වාධීන විභවතාවකින් හෝ තොර වූ 'සම්ප්‍රදායකට' යටත්ව තිබුණු අවධියකදී ය.චිත්‍රපට නිළියක වශයෙන් ඈ සිටියේ චිත්‍රපට කර්මාන්තයේ පුරෝගාමීන් ලෙස සැලකිය හැකි නමුදු චිත්‍රපට කලාව ගැන කිසිවක් දැන නොසිටි පුද්ගලයන් පිරිසක් අතරය.'

මේ අනුව බලන කල රුක්මණී දේවී නමැති කලාකාරියට ස්වකීය අපූර්ව ප්‍රතිභාවන්ගෙන් නිසි ඵල ලබන්නට නොහැකිවීම කෙරෙහි ඇය ගායනයට හා රංගනයට එක් වූ අවදිය තුළ පැවති පසුගාමී තත්ත්වය මූලිකව බලපෑ බව පැහැදිලිය.ඇත්ත වශයෙන්මරුක්මණී මේ තත්වය පිළිබඳව කිසියම් අවබෝධයකින් පසුවූ ආකාරය 'මගේ ජීවිත විත්ති' මැයෙන් 1955 දී 'ඉරිදා ලංකාදීප' පත්‍රයට කොටස් වශයෙන් පළ වූ ඇගේ ආත්ම කථනය දෙස් දෙයි.නමුත් ඓතිහාසික තත්ත්වයන් විසින්ම රුක්මණී දේවිය නමැති කලාකාරිය ඒ යුගයේ සිරකාරියක කොට තිබීම නිසා ඊට අභියෝග කිරීමේ හැකියාවක් ඇය සතු නොවීය. එවැනි අභියෝගයක් එල්ල කළ හැකි අන්දමේ පෘථුල දැනුමක් හා විශාරද භාවයක් රුක්මණී දේවී වැනි සාමාන්‍ය කලාකාරියකගෙන් අප කෙසේ නම් බලාපොරොත්තු වෙමු ද?

කෙසේ වෙතත් තමා කලා දිවියට පිළිපන් අවදිය තුළ පැවති පසුගාමී මතවාදයන් අභබවා ගායිකාවක හා නිළියක වශයෙන් නැඟී සිටීම සඳහා රුක්මණී දේවී හුදකලාවම වුව ද කළ අරගලය නොතකා හළ නොහැකිය. ආගම ජාතිය හා සභ්‍යත්වය වැනි මොට්ට ආයුධ මඟින් එකල අධිරාජ්‍ය විරෝධී අරගලය ගෙනගිය පුද්ගලයන් විසින් ඇති කරන ලද තත්ත්වයන් තුළ ගායනය හා රංගනය ස්ත්‍රීත්වයට නිගා දෙන අධම ක්‍රියාවක් විය. ඒ අනුව එකල නාට්‍යවල ස්ත්‍රී චරිතවලට පවා පණ දුන්නේ පුරුෂයෝය. මේ සම්ප්‍රදාය සුනු විසුනු කරමින් නැඟී සිටි රුක්මණී ඒ තුළින් කළ අභියෝගය නිළියක ලෙස කාන්තාවනට වේදිකාවේ හා සිනමාවේ සැරිසැරීමේ වරම් ලබා දීමක් විය.අද අපේ නිළියන් භුක්ති විඳින්නේ එදා රුක්මණී දේවී නමැති පුරෝගාමී නිළිය විසින් නොයෙකුත් නින්දා අපහාස මැද ඉතාමත් දුකසේ හෙළි පෙහෙළි කළ මහඟු ප්‍රතිඵලයි.

ගුණසිරි සිල්වා

KP ගේ කොලම

චන්න දළුකදේ ගැසීම

පසුගිය කාලේ උත්සව තිබුනේ තරඟයට වගේය. ඒවාට පහසුකම් සපයන්නට බොහෝ දෙනා පොරකෑවේය. මොකද හදපු දේට වඩා විවෘත කරන උත්සවේ හොඳ හොඳ සෙල්ලම් තිබුණු නිසාය. මිහිපුත්ට ඇවිදින්නට හැදූ පැන විවෘත කරන්නට ලක්ෂ 276 වියදම් කිරීමට තරම් පසුගිය රජය මාර ආතල් රජයක් විය. වරාය හදලා ඉවර වුනේ නැත. ඒත් විවෘත කළේය, වියදම කෝටි ගණනකි චන්නටයි උපුලිටයි නටන්නට කියන්නේ මේ උළෙලටයි. ඉල්ලුම ඉතා ඉහළය, ළමයි 200ක් ඉල්ලයි. තව තවත් විවිධ දේ ඉල්ලයි. චන්න යනු මේ රටේ නර්තන සම්ප්‍රදාය ලෝකයට අරන් ගිය රටේ අභිමානය පිළිබිඹු කළ අපූරු කලාකරුවන් අතර ප්‍රමුඛයෙකි. ඔහුට ඔහු වෙනුවෙන් මිලක් නියම කිරීමේ සාධනීය හේතු ඉතා ඉහළින් තිබේ.

නැටුමට ලක්ෂ 150ක් යයි කියනා නැටුමට චන්නගේ මිල වී තිබුනේ ලක්ෂ 68කි. ලක්ෂ 150 ඔහු ඉල්ලුවත් ඒ ගැන තර්ක කිරීමට කාටවත් පුලුවන් කමක් නැත. ඒ ඔහු විසින් ගොඩනගා ගත්තා අභිමානයේ මිල නිසා එසේ ඔහුට කිව හැකිය. මිහිමැරුවට තණකොළ ගහ වැරදිකරු කිරීම යුතුකමද?

එම මුදල චන්න ලබා ගත්තේ බලහත්කාරයෙන්දැයි ඒ මුදලට එකඟ වන්නේ කවුරුන්ද යන්න මෙහි තිබෙන මූලික ප්‍රශ්නයයි. ඒ ප්‍රශ්නය සොයා බැලීමට චන්න කොමිසමට කැඳවිය යුතුය. ඒ පිළිබඳව තර්කයක් නැත, නමුත් ඒ සැහින් ඔවුන්ගේ කීර්තිනාමය කෙලෙසා දැමීම සිදුවන්නේ නම් ඒ පිළිබඳව වගකිව යුත්තේ කවුරුන්ද?

චන්න විජේවර්ධන බොහෝ අයට උදව් කළේය.බොහෝ දෙනා ඔහු නිසා පොරවල් වූයේය, ඔහු වෙනුවෙන් තම ෆේස් බුක් පිටුවේවත් සඳහනක් කරන්නේ නැත. චන්න දැරූ වෙහෙස හා වියහියදම් පිළිබඳව ඔහුගේ ළඟම අය දන්නා බව මා සිතමි. මේ සටහන තබන්නේ චන්න ගැන නොවේ. රටේ කීර්තියට අපමණ කටයුත්තක් කල නිර්මාණකරුවකු වෙනුවෙනි. මා විශ්වාස කරන මාධ්‍ය සදාචාරයද මීට වඩා වෙනස් විය යුතුය. දැන් දැන් මාධ්‍ය මෙහෙයවන්නේ ආතල් එකටය. ඒ යහපාලනයේ නිදහස නිසා වන්නට පුලුවනි. කාගේ හෝ කීර්ත්නාමය විනාශ කිරීමට පෙර ඒ ගැන දෙවරක් සිතා බැලීම අප කාගේත් වගකීමය.